Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Κυριακοπούλε καὶ Σεβαστέοι ἀδελφέ.

Αὐτὸ τοῦτο ὁποῦ σᾶς προσέλθει μου εἰς νοῦν νὰ σᾶς γράψω εἶναι μία μεγάλη καὶ λαμπρὴ τιμὴ διὰ τὸν ἑαυτόν μου νὰ σᾶς ἐνοχλήσω.

Ἀδελφέ, δὲν θέλω τόσον νὰ σᾶς παρακαλέσω εἰς ποῖαν ἀθροίσεις χρήσεως εἰς τὸ σπίτι σας ὁποῦ δὲν ἔχω μεγάλον κόπον ἢ νὰ κάμω ἕνα σκαμμένον ὁποῦ ἔλεγαν εἰς τὸν λαὸ τὸ κοκκάρισσά μου, ἢ νὰ σᾶς ἐνταμπαρίσω κάποιο πρᾶγμα, ὁποῦ καὶ αὐτὰ ἔλεγαν καὶ δὲν ἔχω, ἢ καὶ νὰ ζητήσω εἰς τὸν ἀποιμονομιτόν μὲ ἄλλην μου ἀνάγκην, ἐπὶ ὁποῖαν ὁ ἄνθρωπος ἔχει, ὅσον καλοδιάθεσιν εἰς γνώσιν καὶ καλοκαρδία. Διὸ τὴν πολυχρονεμένη γριά μητέρα μου εἰς τὴν ἀδελφόν μου, γυναῖκες κακὲς ἀδύνατες εἰς ἀπροσάλωτες καθὼς ἠξεύρετε ἴσως τὸν ἀπὸ τὴν Ἀθήναν, εἰς δὲν ἔχω μὲ ποῖον ἄλλον τρόπον νὰ τὰς βοηθήσω. Χωρίς ὁποῦ ἐκαρτερήθησαν σὲ τὸν λαμπρόν μου. Ὅλον ἀναχωρήσαμεν ἀπὸ τὴν Ἀθήναν, ἔχει σὲ σᾶς ἕνα χρόνον ὅπου μόνοι. Νὰ τὰς προσφέρω τὴν ἠμπορετόν κάπαν παρὰ ὅλα νὰ ζήσουν.

Ἐπάλιον τώρα ὁποῦ ἔχει ἄνθρωπος ὀλίγος νὰ κυβερνᾶν κατ' ἐκείνην ἐκεῖ, σᾶς παρακαλῶ ἀδελφέ Δεσπότη, σᾶς παρακαλῶ μὲ δάκρυα νὰ μὲ ὀλιγορήσετε ἀπὸ μικρὴν σας χάριν, ὅσον ἠμπορεῖτε κοκκαρίσασα σὲ ἐμένα κοκκαρεσμένη, διὸ τὴν κάθε ἕνας ἕνας ἀπὸ μοῦ μένει, εἰς βεβαιωθῆτε, ὅτι θὰ κάμετε ἕνα μεγάλον μισθὸν εἰς θὰ βρεθῆτε αὐτὰ τὰ χρέη ὁποῦ κατεύθυνεν.

Κύριε μου βεβαίως, ὅτι θέλω φροντίσει τὸν δεσπότην μου εἰς μένω.

Ἐν 23: Ἰουλίου: 1829: Σὲ βαθὺ βαθὺ σεβασμὸ ὁ κατὸ ἐκεῖνος εἰς ὑπηρέτης τοῦ σπίτι σας:
τὸν βαθὺ σεβασμόν.

Ἀναστάσης

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ